

Σαν πνοή αύρας λεπτής

/ Πεμπτουσία

Όταν βασίλευαν ο Αχάβ και η Ιεζάβελ, πολλοί Ισραηλίτες είχαν ξεχάσει τον αληθινό Θεό και λάτρευαν τα είδωλα, τον ψεύτικο θεό, τον Βάαλ.

Ο προφήτης Ηλίας, πικραμένος από τη ασέβεια και των βασιλέων και του λαού, έφυγε στην έρημο κοντά στον χείμαρρο Χοράθ κι εκεί έζησε μόνος σε ένα σπήλαιο. Ένας κόρακας του έφερνε ψωμί το πρωί και κρέας το βράδυ.

Κατά την εντολή του Θεού ο μεγάλος προφήτης συγκρούσθηκε στο όρος Καρμήλιο με τους ιερείς του Βάαλ, που τους προστάτευε η Ιεζάβελ, τους νίκησε και θανατώθηκαν όλοι.

profitis_hlias_mesa Οργισμένη η βασίλισσα Ιεζάβελ έβαλε σκοπό να θανατώσει τον Προφήτη. Του έστειλε μήνυμα: Κι αν ακόμη κινδυνεύω να με τιμωρήσει ο Θεός, εγώ, η βασίλισσα Ιεζάβελ, ως αύριο θα σε έχω θανατώσει, όσο κι όπου κι αν κρυφτείς».

Ο ατρόμητος Προφήτης, που δεν είχε φοβηθεί τις χιλιάδες των ειδωλολατρών, τώρα φοβήθηκε στην αλήθεια. Έτρεμε μπροστά στην απειλή της τρομερής βασίλισσας. Έφυγε και πήγαινε όπου τον οδηγούσε η φοβισμένη καρδιά του.

Βγήκε από την πόλη. Περπάτησε στις ερημιές μια ολόκληρη μέρα. Κάπου, σε ένα ύψωμα ήταν ένα δέντρο, μια χαρουπιά. Ήρθε και κάθισε κάτω από το δέντρο. «Κύριε, είπε, πάρε με πια από αυτή τη ζωή. Σάμπως εγώ είμαι καλύτερος από τους άλλους; Πάρε την ψυχή μου!».

Έτσι όπως ήταν κουρασμένος, βαρύθυμος, αποκαρδιωμένος και φοβισμένος μαζί, κοιμήθηκε κάτω από τη χαρουπιά.

Ξάφνου, άγγελος Κυρίου βρέθηκε στο πλευρό του και τον έσπρωξε απαλά. «Σήκω, φάε και πιες», του είπε.

Ξύπνησε ο Ηλίας, άνοιξε τα μάτια του κι εκεί κοντά, στην πέτρα που ακουμπούσε το κεφάλι, είδε φρεσκοψημένη μια λαγάνα κι ένα ξύλινο δοχείο με δροσερό νερό.

Σηκώθηκε, έφαγε κι ήπιε και πάλι έγειρε στο πλάι να κοιμηθεί.

Για δεύτερη φορά ο άγγελος τον ξύπνησε: «Σήκω! Φάε και πιες, γιατί είναι πολύς ακόμη ο δρόμος που έχεις να κάνεις».

Σηκώθηκε και πάλι ο Προφήτης. Έφαγε, ήπιε και με τη δύναμη εκείνης της τροφής βάδισε σαράντα μερόνυχτα, ώσπου έφτασε στο όρος Χωρήβ της Αραβίας. Εκεί έμεινε σ' ένα σπίλαιο στα πόδια του βουνού. Σ' αυτόν τον τόπο συνομίλησε με τον Θεό.

- Γιατί είσαι εδώ, Ηλία;
- Κύριε, η καρδιά μου είναι γεμάτη λαχτάρα για Σένα. Όπως βλέπεις, μόνος πια έχω απομείνει.
- Αύριο, Ηλία, να βγεις έξω από το σπίλαιο και να περιμένεις εκεί, απέναντι από το Χωρήβ, να δεις που θα περάσει ο Κύριος Σου.

Πρωί πρωί βγήκε ο Προφήτης του Θεού.

Ένας άνεμος φοβερός φύσηξε τόσο δυνατός, που ξερίζωνε βράχους κι έσπαζε πέτρες. Δεν ήταν μέσα στον άνεμο ο Θεός! Ύστερα σεισμός τρομερός τράνταξε τη γη. Ούτε εκεί ήταν ο Θεός. Κι αμέσως αστραπές, φλόγες φωτιάς, όμως κι εκεί δεν ήταν ο Θεός.

λεπτή και δροσερή αύρα φύσης. Εκεί ήταν ο Θεός. Τον ένιωσε ο Προφήτης απ' τη γλυκιά γαλήνη, την ουράνια χαρά, την ανείπωτη ειρήνη της καρδιάς του.

Έτσι είναι. Τον Θεό ούτε στον θόρυβο ούτε στην ταραχή Τον βρίσκεις. Τον βρίσκεις μόνο μέσα στης καρδιάς σου την ειρήνη.

Σ.Γ.Α.

